

ע"פ 5828/22 - מחמוד שלבי נגד מדינת ישראל, ח.ח.

בבית המשפט העליון

ע"פ 5828/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

מחמוד שלבי

נגד

המשיבות:

1. מדינת ישראל
2. ח.ח.

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
באר שבע בת"פ 17695-06-21 שניתנה ביום
29.6.2022 על ידי כבוד סגן הנשיאה השופט א' ביתן

תאריך הישיבה:

י"ב באלול התשפ"ב (08.09.2022)

בשם המערער:

עו"ד ויסאם לידאוי

בשם המשיבה:

עו"ד נגה בן סידי

החלטה

1. זוהי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, שהוטל על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' סגן הנשיאה א' ביתן) בת"פ 17695-06-21 מיום 29.06.2022, עד להכרעה בערעור שהגיש נגד חומרת עונשו.

2. המבקש הורשע בהתאם להודאתו ובמסגרת הסדר טיעון במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
עמוד 1

3. לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש את העונש כמפורט לעיל. במסגרת גזר דינו המפורט והמנומק התייחס בית המשפט המחוזי לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש, שהתרשם כי המבקש אינו בשל להתערבות טיפולית; וכן לכלל הנסיבות הרלוונטיות לצורך קביעת מתחם הענישה ההולם וגזירת עונשו של המבקש בתוך המתחם - הן לחומרא, הן לקולא.
4. על חומרת עונשו הגיש המבקש ערעור לבית משפט זה, ועמו בקשה לעיכוב ביצוע עונשו.
5. במסגרת בקשתו מציין המבקש, כי סיכויי ערעורו גבוהים, כי לא נשקפת ממנו סכנה וכי לא קיים חשש שהוא לא יתייצב לדיון בעניינו. עוד הוא מציין, כי העונש שהוטל עליו קצר (יחסית), כך שאם לא יעוכב ביצועו ייתכן שהוא יסיים לרצות אותו טרם קבלת הכרעה בערעורו, ובכך ייתר ערעורו.
6. המשיבה מצידה מתנגדת לבקשה. לעמדתה, עניינו של המבקש אינו נופל בגדר החריגים לכלל בדבר ריצוי מידי של עונש. עוד מציינת המשיבה, כי תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש אינו חיובי, ואינו בא בהמלצה שיקומית, כך שלטענתה סיכויי קבלת ערעורו של המבקש אינם גבוהים.
7. על פי ההלכה שנקבעה על-ידי בית משפט זה, בבוא בית משפט להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, עליו לתת דעתו לכלל הנסיבות והנתונים הרלבנטיים בעניינו של המבקש, וביניהם לחומרת העבירה שביצע ונסיבות ביצועה, לסיכויי הערעור, לעברו הפלילי, לנסיבותיו האישיות ולשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או גזר הדין (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000) (להלן: עניין שוורץ); ע"פ 4194/22 פחמאוו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (03.07.2022)).
8. הנחת המוצא היא, שכל שהערעור מופנה כלפי גזר הדין בלבד, הנטייה תהיה שלא לעכב את ביצוע המעצר (עניין שוורץ, בעמוד 288). יחד עם זאת, אין המדובר בשיקול מכריע, וכאמור, יש לתת את הדעת גם לשיקולים נוספים בעלי משקל, דוגמת גילו של הנאשם, עברו הפלילי, נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה (ראו למשל: ע"פ 2141/21 חניני נ' מדינת ישראל (06.04.2021); ע"פ 3352/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (30.05.2019); ע"פ 5996/15 רוג'ה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (10.09.2015); ע"פ 8871/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (04.01.2015); ע"פ 9573/17 נגר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.12.2017); ע"פ 5765 אבו בכר נ' מדינת ישראל (18.08.2020)). עוד יש לשקול, את היקף העונש שהוטל על המבקש, והאם דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע תאיין את זכותו של להשמיע את טענותיו במסגרת הערעור שהגיש על חומרת עונשו.
9. במקרה רגיל, ספק אם היה מקום לעכב את ביצוע העונש של המבקש. אך, בשל היעדר עבר פלילי של המבקש ובשל גילו הצעיר, כמו גם תקופת המאסר שנגזרה עליו, שאיננה ארוכה, מצאתי לנכון לקבל את הבקשה, ולהורות שעונש המאסר בפועל שהוטל עליו יעוכב עד למתן הכרעה בערעור שהגיש.
10. יוער, כי החלטתי זו אינה מתייחסת לשאר רכיבי הענישה אשר הוטלו על המבקש, וכן התנאים המגבילים שהוטלו על המבקש על ידי בית המשפט המחוזי ויותר עד להכרעה בערעור כאמור.
11. אשר על כן, הבקשה מתקבלת.

ניתנה היום, י"ב באלול התשפ"ב (8.9.2022).

